

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre 8 K
Fél evre 4 „
Negyed evre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felölős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlter sora egy korona.

A letenyei vasut.

Alsólendva, május 17.

Zalamegye déli részének régi, jelentős kérdése az a vasuti vonal, amely Alsólendvát a megye legelénkebb kereskedelmi gócpontjával, Nagykanizsával kötné össze. E lap hasábjain immár igen sokszor kifejtettük azokat a nagyfotosságu kereskedelmi érdekeket, melyek e vasuti vonal megvalósulását kívánják. Ismertettük azokat a kereskedelmi és közgazdasági előnyöket is, amiket Alsólendva várhat az új vasuti vonal megépülésétől, s hogy mennyire együtt érez ebben az tekintetben a város, s hogy legfőképpen az a képviselőtestületi határozat bizonyítja, amely nemrég 40.000 korona hozzájárulást szavazott meg — még pedig egyhangulag — a letenyei vasut céljaira. A vármegye pedig ugyanezzel azzal ismerte el e sokat hánytvetett vasuterv fontosságát, hogy az ez év január hó 8-án tartott megyegyűlés 300.000 koronát, illetve a megyei pótdának egy százalékkal való felemelését szavazta meg az építésre.

Azóta hosszú hónapok teltek el. Zalamegye közlekedési viszonyaiban olyan változások történtek, melyek a megye egész jövő kereskedelmi fejlődésére kihatnak. A parlament most folyó ülészaka a napokban készül tárgyalás alá venni a dunántúli, zalavölgyi és körmen-d—zalatölvö—öriszentpéter—muraszombati h. é. vasut részvénytársaság vasutvonalai engedélyokiratainak egyesítését, valamint a zalalövö—zalaeger-

szegi és zalabér—bükk—köszegei vasutvonalaknak engedélyezését.

Ezeknek az új vonaloknak kezdeményezése sokkal későbbi, mint az alsólendva—nagykanizsaié. Anélkül, hogy e vonalak jelentőségét csökkenteni akarnók, megállapíthatjuk, hogy a déli Zalát átszelő vasuti vonalak nagy fontosságával nem érnek fel. És ennek dacára szomoruan konstatáljuk, hogy az alsólendva—nagykanizsai vasuti vonal felépítésének ügye január hó 8-ika óta egyetlen egy lépéssel sem jutott előre.

Mi az oka ennek? Miért lanyhult meg az a nagy buzgalom, amely már a megyének háromszázezer koronás támogatását kiforszírozta?

Nem tudjuk. Pedig az egész megye érzi, hogy milyen fontos volna rá nézve ez a vasuti vonal. Virágzó községek gazdasági élete lendülne fel hirtelen a délzalai vasuti vonal megvalósulásával. A megye nagyrésze megkapná azt a kereskedelmi középpontot — Nagykanizsát — mely az egész országgal összekötné. Így városunkra nézve is óriási jelentőségű volna, ha Nagykanizsával egyenes összeköttetésünk lenne, nem is számítva azt a sok gazdasági előnyt, mely reánk nézve e vasut kiépüléséből természetesen származna.

Amilyen örömmel vesszük tehát a többi új vasuti vonalak felépülését, annyira sajnáljuk azt, hogy az alsólendva—nagykanizsai vasut vonal építési ügye megakadt. Anyagi erőink megvannak a felépítéshez,

vagy ha hiányzik is valami, könnyen megszereshetjük. Valóban nincs semmi ok arra, hogy e vasuti vonal építése tovább is késedelmet szenvedjen.

Az a lelkes csoport, mely eddig is sokat tett az alsólendva—nagykanizsai vasuti vonal megvalósításáért és amely most — nem tudjuk, miért — elhallgatott, lépjen újra sorompóba és felhasználva azt a pártfogást, mellyel a kormány Zalamegye közlekedési ügyét kezeli, valósítsa meg Zalamegyének legfontosabb s legjelentősebb vasuti vonalát, az Alsólendva—Nagykanizsai. Biztosak vagyunk benne, hogy az egész megye közönsége mellettük lesz s anyagilag, erkölcsileg támogatni fogja működéseiket.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Alsólendva nagyközség képviselő-testülete szombaton délután közgyűlést tartott, amelyen Toma János városbíró elnököt. A közgyűlés elé érhető érdeklődéssel és kíváncsisággal néztek a kereskedők, mert jó előre híre ment, hogy a közgyűlés egy indítvánnyal kapcsolatban azzal az ötlettel foglalkozik, hogy az országos vásárokat a város belterületéről kitelepíti valahova a vághőd környékére, ami a helybeli kereskedelemre nézve kiszámíthatatlan kárt okozó intézkedés lenne. — Ezenkívül egy másik nagyobb érdeklődést igénylő tárgya volt a közgyűlésnek: a jelenlegi városi aljegyzői állásnak adóügyi jegyzői állásra való átszervezése.

Otthon.

Tudta a jó Isten: mi a leghöbب vágyam,
Megértem hát végre: hogy van egy kis házam;
Csak mint egy kalitka, kicsi a szobájam,
Mégis ez a világ legszebb palotája!

Sokat nélkülöztem, soká kuporgattam,
Minden kicsi fillért összerakosgattam;
Minden homokszeme önközzemmel vájva:
Hogyne lenne nekem ez a kis ház drága!

Rá örömmel s mégis könnyes szemmel nézek,
Mig érte küzdöttem, elrepült az élet;
Hanyatlak a napon, immár lemenőben...
Vár egy csendes otthon kint — a temetőben!

GRIGÁSSY JÁNOSNÉ.

Ideális házasság.

Ira: GÁNGOL ISTVÁN.

(Ebédidő. A házaspár asztalnál ül s a nyolcfintos mindenesánp behozza a második — egyben utolsó — fogást.)

Férj: Már megint borsófőzelék van? Pedig tudod jól, hogy ki nem állhatom!

Feleség: Hja, a százfatorim fizetéséből nem találhatok özpástétomokat, meg tengeri rákot. Miért nem kaparsz ki több fizetést a főnökötől?

Férj: Ha csak a föld alól nem kaparnám elő valahol Transväiban!

Feleség: Mi az a Transväi?
Férj: Az egy terület Délafrikában. Különböben nem illik ilyet kérdezni annak, kinek — állítólag — kitünője volt földrajzból...

Feleség: Azt hiszed talán, hogy nem is igaz? Nem szoktam hazudni, mint te!

Férj: Puff neki... becsületsértés, bepöröllek.
Feleség: Arra legfeljebb nekem lehetne okom... te, te — szédélgő. Még völegény korában is elhítette volna velem, hogy háromemeletes háza van Pesten. Persze, az a sok hazudozás, amit nekem kitálat, volt is három emelettel.

Férj: Kedvesem, jobb lenne a multat nem felidézni, hiszen a te mátkakorodbeli négyszázholdas garabonci birtokot még ma is hiába kutatom a telekkönyvekben, valószínűleg csak a holdban van az.

Feleség: Igenis volt birtokunk, — de a te vagyond mindössze az az ezer korona adósság volt, amit ma is háziköncsként örizgetünk s melyet a legszemtelenebb titkolózással lepleztél az esküvönk napjág.

Férj: Puff neki... még egy becsületsértés, de már ugys hozzászoktam!... Ugy van, én csak adósságot hoztam a házhoz, vagyis a legönzetlenebb, legtisztább érzelem vezérelt hozzád, mert jól tudtam, hogy az öreg, pénzes nagynénikétek világonléte is csak ártatlan hypothézis...
Feleség: Hallgass kérlek... nem azt hazudtad, hogy ötszáz korona havi fizetésed van a gyárnál, meg háromszobás garzonlakásod, csupa cseresznyefa-butorral, echt perzsa-szőnyegekkal,

drága festményekkel, meg egy valódi elefántesont Antóniusz szoborral?!

Férj: Én ragam voltam ez a múkincs...
Feleség: Igen, de olcsó és törékeny — gipszből. Szóval, temételen sokat fillenttéll, s csak azután sült ki minden turpisság...

Férj: Hja, abból a sok családi ékszerből akartam kifizetni az adósságaimat, melyekkel fogadó-napjaitokon a mamáddal együtt tündököltetek. Hahaha! zalogházból voltak kölcsönkérve...
Feleség: Volt nekünk elég családi kincstnk, de a boldogult nagypapa negyvennyolcban a haza oltárára áldozta őket.

Férj: Pardon, a nagypapa egy javíthatatlan szoknyahös, korhely volt, azért ment el a családi ékszer. Aztán meg ti is, kedvesem, a mamáddal Nordernybe, meg Ostendébe jártatok, költsétek pedig igazában Bugacöldvárra se tellett volna.
Feleség: Te gunyolódol, te koldus?!

Férj: Igen, koldus vagyok, te is az vagy, mi koldusok vagyunk és éppen ezért legideálisabb a házasságunk. Érdeknélküli... tiszta... poétikus és főleg vagyontalan...
Feleség: Hála Isten, csakhogy kezd be-látni, hogy a borsófőzelék is szerény tündököltéké költöies frigynek!

Férj: Csak legalább a rántást ne égették volna meg; pláne maga, akinek kitünője volt — állítólag — a háztartástanból is...
Feleség: Én feleség vagyok s nem szá-

A közgyűlés a következőképp folyt le:

Toma János városbíró megnyitójá után egy egész jelentékeny kis ügy tárgyalásával kezdődött a szombati közgyűlés. Arról volt ugyanis szó, hogy az u. n. „Jármafa” közelében levő Kurtahegyre ki kézbesítse az érkező postai küldeményeket. — Rövid tanácskozás után kimondta a közgyűlés, hogy a kurtahegyi kézbesítést a városi kézbesítőnek, Brátkovicsnak kell ellátnia.

A következő tárgyat,

a husvizsgálat ügyét

már nagyobb érdeklődéssel tárgyalták. Horvát Károly m. kir. járási állatorvost, az új városi husvizsgálatot ugyanis a husvizsgálói állástól eltiltotta felettes hatósága s így ez az állás megüresedett. — Hosszas vita után a közgyűlés úgy határozott, hogy a husvizsgálói teendők ellátásával a jövőben az eddigi helyettes husvizsgálót, Kürönya Józsefet bizza meg, kinek fizetését évi 300 koronában állapította meg. Ugyancsak 300 korona évi fizetést szavaztak meg Horvát Károly állatorvosnak, is, akit azzal bizott meg a közgyűlés, hogy a husvizsgáló felett a felügyeletet gyakorolja.

Az adóügyi jegyzői állás

ügyében Grassanovits Ottó főjegyző volt az indítványozó és az előadó is. Előadta, hogy a község haladásával a közigazgatási munka annyira felszaporodott, hogy a község adóügyi dolgainak ellátására a főjegyzőnek ideje nincs, sőt a szükséges ellenőrzést sem képes teljesíteni. Ennek bizonyítására megemlíti az előadó, hogy még az öt év előtti ügyforgalom is mintegy 7—800 drb aktával volt kevesebb, mint a mostani. Az adóügyeket tehát a felelősség nélküli aljegyző látja el. Indítványozza ezért Grassanovits, hogy a község szervezze át a mostani aljegyzői állást önálló és felelősségteljes adóügyi jegyzői állásra. Az átszervezés költségeit a következőképp ajánlja fedezni: Az állás javadalmazásához szükséges évi 2000 korona. A község az aljegyzőnek fizet 800 koronát s 150 kor. lakbért, melyet az állam 1150 koronára egészít ki. Ehhez az összeghez a város kérjen az államtól 600 korona évi államszegélyt, szavazzon meg még 250 kor. (összesen 400 kor.) lakbért, számítsa hozzá a 120 kor. fogyasztási ellenőri díjat s a végrehajtási napidíjakat, s kiderül, hogy az adóügyi jegyzői állás a községnek 30 koronával kerül többbe, mint a mostani aljegyzői állás.

A közgyűlés az indítványt elfogadta, kimondta az aljegyzői állás átszervezését s megbízta az előjáróságot, hogy az államszegély elnyerése érdekében a szükséges lépéseket tegye meg.

A vásár kitelepítése.

Is oó Ferenc városi képviselő proposíciójára a közgyűlés azzal az ötlettel foglalkozott, hogy

a vásáros sátrakat a város belterületéről a vágóhid előtti térségre kellene kitelepíteni, nehogy a kikövezett úttestre a sátrótfák levereése által rongálódjék. — Mivel azonban a sátrak kitelepítése a helybeli üzletlajdonosok kereskedőkre nézve nagy kárral járna, mert a vásári üzleti forgalom csakis kizárólag az új vásártéren összpontosulna, elhatározta a közgyűlés, hogy a fútcánál a jobb oldalát, vagyis a gyógyszertár felőli részét továbbra is átengedi a sátrak céljára, azzal a kikötéssel, hogy sátrakat a jövőben csakis bakokra szabad építeni. Egyben a közgyűlés egy négytagú bizottságot választott, mely az egyes szakmák mikénti elhelyezése fölött határoz. A bizottság tagjai Toma János, Tivadar Ferenc, Wortman Benő és Hegedűs Sándor lettek.

A Kanizsa-utcai járda

— mely a pincék és jégvermek előtt húzódik — fenntartása ügyében úgy határozott a közgyűlés, hogy a fenntartás céljaira a pincetulajdonosok 6 koronát s a jégveremtulajdonosok 10 koronát tartoznak a városnak évente fizetni.

Egyéb ügyek.

A közgyűlés azzal zárult, hogy S. B. helybeli beteg cipésznek havi 10 kor. segélyt és a városi fertőtlenítő közegnek egy öltöztet ruhát szavazott meg.

Alsőlendva és az automobilverseny.

Irta: Al-Sólen-Dvay.

Kérdi az olvasó: hogy jön e két dolog egymás mellé? Én biztosítom az olvasót, hogy ez tisztán csak véletlen. Azaz, hogy — szerény véleményem szerint — Alsőlendva nem volt arra predestinálva, hogy automobilversenynek legyen színhelye. De most mégis lesz! Lesz bizony. Némelyek azt hiszik, hogy a város veri magát költsébe? Dehogy! Egypár mágnás és pénzember passziózik, hogy a különböző gyártmányú autók közül melyiket meneteképességét e versenyben ki próbálják. Lendva nem ad ki erre egy vörös rézkrajcárt sem. Annára nem, hogy míg más olyan városok, melyeken szintén kerékszülzágalnak a versenyautók, sietnek a versenyt rendező Magyar Királyi Automobil-Clubnak egy-egy értékes jutalmatgyárt felajánlani, addig a mi városunk hivatalosan tán tudomást sem vett a versenyről; s amíg más városok és községek (talán még Rédics is) már hetek óta azon tárgyal, hogy hogyan díszítse föl a házakat az érkező notabilitások tiszteletére, milyen legyen a fogadtatás, hogy a versenyzők kellemesen legyenek meglepve, — addig az alsőlendvai városi képviselő

selőtestület ülésein nem hangzott el egyetlen szó sem, amely megkérdezte volna: tulajdonképpen történt-e intézkedés aziránt, hogy a verseny napján legalább a városunkon átvezető úttest fel legyen vízzel locsolva.

Igazán nagyszerű lesz, majd mikor e hó 29—30-ika körül az az ötven darab hatalmas tura-automobil Muraszterdahely felől berobog a városba, hogy Rédics irányában folytassa útját. Micsoda felséges, hamisítatlan, tizenhárompróbás, szűrőpűrűségű por lesz itt a levegőben! Port fogunk harapni, mint ahogy az angolok 1812-ben a ködöt harapták. Majd úgy leszünk a porral, mint az Eldorádó kása-hegyével. Hogy t. i. aki a verseny napján valahova el akar menni, annak a megfelelő vastagságú porlatat keresztül kell ennie. Pompás multság lesz! De mit szólnak ehhez majd a versenyzők s a helybeli kereskedők, akiknek üzleteit és kirakatait úgy fogja fogja tölni a feneketlen utcai por, mint még soha?! Hm, ki törődik itt a versenyzőkkel és ki törődik különösen a kereskedőkkel?!

Ugy hallottam, hogy Nagykanizsa és a többi — az utba eső — városok már intézkedtek a keresztül vonulás esetére, már t. i. a maguk módja szerint. Igaz, hogy Nagykanizsán — bár valamivel nagyobb, mint Lendva — még tizedrészes annyira por sincs, mint nálunk, de azért azt az utvonalat, ahol az autók átvonulnak, portalanítani fogják, meg pedig valószínűleg olajjal. Az is igaz, hogy a város tanácsa egy külön üléseken foglalkozott azzal, hogyan fogadják majd a versenyzőket, akik Kanizsán rövid pihenőt tartanak. T. i. fellobozózott házak, deputáció, üdvözlő beszédek stb. De minek az nekünk! Még — látván a nagy vendég-szeretetet — itt talánálunk maradni. Mit csinálnak annyit okos emberrel, hiszen már ugyis elegend, sőt — sokan vagyunk!?

Mit csináljunk, mit csináljunk? Ha fellocsoljuk az utcát és fellobogózzuk a várost, akkor ki vagyunk téve a veszélynek, hogy a maguk jószántából itt maradnak; ha pedig nem öntözzük fel az utcát, akkor meg a por miatt ragadnak itt. Borzasztó! Hát lehet ebből kimászni? Én azért mégis azt hiszem, hogy a saját jól felfogott érdekünkben is cselekednünk, ha valami jól jöszággal röghöz kötök azt a kis por-óccát, ami utcánkban fekszik, — mert ha Nagykanizsán megteszi a város ezt és mindenek dacára Lendvára jön az ötven autó s az ötven (vagy még ennél is több) notabilitás, akkor lehet reményünk, hogy innen is tovább mennek. Nem igaz?

Esetek.

— Állandó rovat. —

A gomba. — Betörő kerestetik. — A nemesi előnév. — Ami biztos. — Épületes felirat. — A bucsucsök.

Ez a kis eset nem biztos, hogy megtörtént, de Lendván akármikor megtörténhetik. Parasztgyerekek bandukolnak a város felé, le a hegyről. Ketten vannak s mind a kettőjük kezében kis banyu, a banyuban gomba.

Valaki összetalálkozik a fiukkal s megkérdezi tőlük:

— Mit viztek gyerekek?

— Gombát, — felelik azok kórusban.

— Mutassátok, — mondja Valaki ur, — hadd lássam, jó-e a gomba?

A fiúk megmutatják s Valaki ur szörnyűködvé látja, hogy a sok gomba mind rossz, egy sincs ehető köztük.

— Hisz egytől-egyig rosszak! Ezt nem lehet megenni, — jelenti ki komolyan Valaki ur, mikor a szakértőt vizsgálta befejezte.

Mire az egyik fiu nagy indignálódva azt feleli:

— Hát ki akarja megenni? Mi eladni visszük!

És vitték a gombát eladni.

*

Egyik járásunkbeli községben történt.

A napokban éjjel betörők jártak a szatóc-üzletben s másnap a tulajdonos nagy remüléssel látta, hogy a pulit fiókját feltörték és a pénzt elvitték.

Nyomban jelentették az esetet a községi bíróknak, aki nyomban megérkezett és kötelességtudóan érdeklődött a részletek után. A boltban bűnjelre akadtak: egy vésőre és egy álkuicsra. Nagy diadallal vitték be a tárgyakat a község-házára, ahol a megkezdett nyomon folytatják a betörők keresését. Sajnos, negatív eredménnyel.

kácsnő! Miért nem nősült a cupringertől, ha a gyomrának akar élni?!

Férj: Csispós nyelvecskéje van kedvesem, igazán nem csodálnám, ha a nyelvtanból is kitűnője lett volna.

Felenség: Ugy látszik, mindenáron haragot provokál, persze hogy az ünnepekig kihuzza vele, akkor nem kell a feleséget valami ajándékkal meglepni. Higye el, már ugyanis torkig vagyok azokkal az ötkoronás piszkóta-tortákkal, amikkel ily alkalmakkor elhalmozni kegyeskedett...

Férj: Na ja, maga, akinek kitűnője volt — állítólag — a süttés-főzésből is, maga különben tudna produkálni, sajnos azonban, ebbeli képességét nagy fájdalomra ez ideig rejtette, mint a drágakövet a föld mélye leplezi a kutató szemek előtt. A mi a haragot illeti, talán inkább maga kívánja s akkor nem kell a munkában levő himzett párnának elkészülni a születésnapomra, ... pedig akinek kitűnője volt — állítólag — kézimunkából is...

Felenség: Imre, — megtépzám!

Férj: Legalább néhány gomb leszad az öltönyömről s akkor három hónapig úgy járhatok a hivatalba! (A borsófőzelék eközben eltűnik a tából, a férj felkel az asztaltól s szivarra gyújt.)

Felenség: Látod, ezt a hiábavaló költséges füstölést abbahagyhatnád, azért nem jut nekem új ruhára sohasem!

Férj: Na végre valahára, csakhogy átesünk a krízisen. Végre oda lyukadtunk ki, ahonnan te tulajdonképpen kiindulni szeretted volna. Egy-

szóval új ruhát akarsz? Egyenesen valamelyik párisi műteremből, nemde?

Felenség: Nem járhatok örökké a bíborlila kimenőben...

Férj: Ugyan kérem, hát többre nem kerül a négyszáz katasztrális holdból? Magának, aki Nordereyben angol ladykkal, meg bretagnei komtessekkel tenniszezett? ... Nem, kicsinyem, másként áll a dolog! Ne szépsítsük a dolgot, ne szőljön közbe... Tudok mindent, Bárdos van a dologban...

Felenség: Imre, még gyanusítani mersz?! Ez vakmerőség...

Férj: Elég! Vakmerőség az a játék, amit maga üzni akar velem. Az, hogy míg én egész nap az irodában körmölök, maga felpipefizi magát s Bárdossal találkákra jár. Azt hiszi, vak vagyok? Ne piruljon el; magának, akinek kitűnője volt — állítólag — illetanból is, ez már ugysem áll jól. Szégyelje magát, de jegyezze meg, nem tűröm, hogy felrugja a becsületet, házam s nevem becsületét. Tudja, mit akarok mondani... Röviden azt, hogy ha még egyszer meglátom azzal a Bárdossal, hát csak maradjon is vele. Én miattam akár megválthatnak egy első osztályú kéjutazási jegyet a legközelebbi gyorsvonatra s Soselássalak nevezetű szigetekre. S onnan nyugodtan átköltözhetnek a mamája négyszáz holdas garabonci maché-dominiumára. Magának, azt hiszem, nem kell sok kitanítás, tudja, mint kell helyesen viselkedni, hiszen kitűnője volt — állítólag — az erkölcsi magaviselésből is...

A betörök ugylátszik mindörökre az ismeretlenség kedvező homályában fognak maradni.

A bírónak egy utolsó ötlete támadt, melyet végre is hajtott. A bűnlekeket kitette a község-háza ablakába és egy föléjük helyezett cédulára a következőket írta:

„A talált tárgyak igazolt tulajdonosa jelentkezzék.”

Most várják a jelentkezőket.

*

A „Központi” kávéházban vasárnap délután az egyik sarokasztalnál két ur ül és újságot olvas. Egyszerre az egyik felkapja a fejét és azt mondja a másiknak:

— Nem is tudtam, hogy a szegény Grün, aki tavaly meghalt, nemes ember volt!

A másik nagy szemeket mereszt.

— Ne—mes em—ber? — csodálkozik.

— Igen, igen! Itt van az az újságban az előneve: „néhai” Grün Aladár...

A néhai jelzőt nézte nemesi előnévnek.

*

Uj szobaleányt fogadtak egy családnál. Vacsóra idején a férj mindenféle dologról kezd beszélni és pedig elég hangosan. A felesége inti őt:

— Kérlek, csendesebben beszélj, fogadni mernék, hogy a szobaleány hallgatózik.

Az ajtóhoz siet és felrántja az ajtót. A szobaleány csakugyan ott guggol és nyugodtan azt mondja:

— A nagysága megnyerte a fogadást.

*

Faluhelyen régi szokás, hogy amikor valaki házat épít vagy épített magának, a ház homlokzatára különböző dolgokat ráfestet. Egyik egy keresztet festet ezekkel a betűkkel: „I H S”, a másik a saját nevét, vagy nevének kezdőbetűit, a harmadik azt az évszámot pingáztatja fel, amikor a ház épült.

A közeli Pince községben az egyik házon ez az épület felírás olvasható:

E ház
Épült Pinczen
1900.

*

Egyik kisebb kereskedő, akinek se tanonca, se szolgája nincs, elküldte a családját számlákkal a vevőkhöz.

A pénzeszedés körüljáról kipirulva, izgatottan jött vissza a csinos leány.

— Mi történt? — kérdezte a kereskedő.

— Kérem, voltam X. urnál a számlával.

— Fizetett?

— Nem fizetett.

— És mit mondott neki?

— Megmondtam neki, hogy ma voltam nála utoljára a számlával.

— És erre?

— Erre egy bucsucsókot adott...

HIREK.

A Katholikus Nőegylet piknikje.

Hétfőn este tekintélyes számú közönség jelenlétében zajlott le az alsólendvai Katholikus Nőegylet piknikje a „Hungaria” ernyőgyár sok izléssel, szépen feldiszipált termeiben. A piknik egy anyagilag, mint erkölcsileg szépen sikerült s egy tekintélyes összeggel gyarapította ismét azt az alapot, melyből a Kath. Nőegylet jótékonyasága fakad. Az igazán olcsó ételek és italok, a hamisítatlan, pajzán jövedv és kedélyesség tették feledhetlenné ezt az estét is azok előtt, akik ott voltak. Kora estétől kiválóság virradatig csak úgy pezsgett a jövedv a szépen díszített teremben, volt keletjűk a szépszasszony- és széplány-kínálta ételeknek és italoknak, s hogy a férfiak szomjas serege nem hiába rögtönzött ostromokat a pezsgős és boros sátrak guszpusos, kedverítő butéllái ellen, az legfőbb Matuss Lajosné, Schmidt Ignác és Dobis Irma urhölgyeknek köszönhető, akik igazán minden figyelmüket arra fektették, nehogy valaki a torokkenő nedükben hiányt szenvedjen. Röviden: szép volt, jó volt minden, méltó az egyesületnek s az egyesület vezetőségének városszerte elismert jó hírnevéhez.

De nem végeznék teljes munkát, ha ugyanakkor a legnagyobb elismeréssel meg nem emlékeznénk annak a fāradhatatlan hölgy csoportnak a munkájáról is, amely F u s s Nándorné urasszonnyal az

élen, a siker érdekében már hetekkel előbb toborzott, járt-kelt, agitált és áldozott, s amely igazán a jó ügylőhöz méltó buzgalommal és — el kell ismerni — nagyon finom izléssel végezte a mulatságon is a szervezőzók sok gondot okozó munkáját. De teljes elismerést érdemel az a szebbnél szebb lányokból álló pincérsereg is, amely a felzárkózás fārasztó munkáját oly nagy ambícióval végezte. Külön kiemelnünk valakit lehetetlen. Ugy az asszonyok, mind a leányok mind-mind kitettek magukért s minden tevékenységükkel a teljes anyagi és erkölcsi siker előmozdításán fáradoztak.

A mulatságon kiszolgáló hölgyek névsora a következő: Balga Ilonka, Baranyay Gizella, Dobis Irma, Csohohey Irén, Csizsek Irma, Dobis Böske, Ecker Rozika, Fuss Renke, Hadrovits Ella, Gazdag Rózsai, Hartmann Irma, Kaufmann Jolán, Kardos Linus, Kontler Gizi, Krampatics Lenke, Kühne Irén, Mādy Ilonka, Simonka nővérek, Szaurer Irén, Toplak Rózsika és Vehofsits Ilonka.

A mulatság anyagi sikeréhez étel- és italdományokkal hozzájárultak: Bittera Béláné, özv. Baranyay Kálmáné, özv. Buczolics Józsefné, özv. Csohohey Gergelyné, dr. Chilkó Sándorné, Ecker Pálné, Csizsek Károlyné, Erményi Jánosné, Floch Antalné, Ferenczy Józsefné, dr. Filkor Mártonné, Freyer Lipót, Fuss Nándorné, Gallai Lajosné, Gállits Tamásné, Gombosi Istvánné, Göncz Gáborné, Ihrig Vilmosné, Isoó Ferencné, Jandrasovits Ferencné, dr. Józsa Fābiáné, Hadrovits Elekne, dr. Horváth Ferencné, Horváth Istvánné, Kancsal Józsefné, Karabélyos Elekne, Kaufmann Józsefné, Kotschy Józsefné, Koller Ferencné, Kőrönya Józsefné, Kühne Györgyné, dr. Laubhaimer Oszkárné, Laschber Ödönne, Levasics Ferencné, özv. Lázár Istvánné, Lenarits Victorné, Mādy Pálné, Matyasovszky Vincéné, özv. Matuss Lajosné, dr. Nábráczky Béla, özv. Nagy Józsefné, Németh Sándorné, N. N., Németh Ernőné, Neubauer Józsefné, Oriás Jánosné, Perkö Vendelné, Poppel Lajosné, Plauder Jánosné, Rosás Jánosné, Sifter Ferencné, Schmidt Ignácne, Simonka Jánosné, Strausz Flórián, Szalavary Félixné, dr. Szűts Zoltánné, Szilāgyi Dezsőné, Somogyi Imréné, Szaurer Jánosné, Tivadar Ferencné, Tomka Mihālyné, Toma Jánosné, Toplak Jánosné, Tóth Pálné, Weisz Zoltánné, Wendl Jenőné, Wendl Károlyné, Vehofsits Ferencné, Vermes Györgyné, Vidóczy Ferencné, Vransits Sándorné és özv. Zathureczky Zsigmondné.

A mulatságon felülfizetni sziveskedtek a következők: Fuss F. Nándor orsz. képv. 17 kor., Dr. Laubhaimer Oszkár, dr. Nábráczky Béla, dr. Vitéz Gyula, Strausz Flórián és Pollák Emil 10—10 kor., dr. Józsa Fābián, Vermes György, Pollák József 8—8 kor., Biró Lajos, Székely Emil, Tomka Mihāly és dr. Strasser Ármis 5—5 kor., Ferenczy József, Szilāgyi Dezső, Mohilla Rezső, Raffensperger József, dr. Wollák Adolf, Blau és Bartos cég, dr. Gefferth Elek 4—4 kor., dr. Preis Mór, dr. Brünner József, Waltersdorfer Henrik, Mādy Pál, Brünner Béla, dr. Szűts Zoltán, Petrik Dezső 3—3 kor., Hadrovics Elek, Fényes Vilmos, özv. dr. Király Mórné, Arnstein Benő, Grosz Hermán, Matyasovszky Vince, Toplak János, Schwarz Mór, Szántó Zsigmondné, Vidóczy Ferenc, Bichler Sándor, Halász Manó, Schwarz Károly, Engel Lajos, Kaufmann József, Fülöp József, Laschber Samu, Szirāky István, Ascherl József, Horváth Károly 2—2 kor., Bittera Béla, Gombosi István, Milhoffer Henrik, Sporni Sándor, Kobák Lipót, Koller János, Schmidt Ignác, Koncz Jenő, Reiter Ernő, dr. Wollák János, Dervarics György, Megla Tamás, Balkányi Ernő, özv. Gazdag Jánosné, özv. Csohohey Gergelyné, Kőrönya József, Simonka János, Kühne György, Szaurer János, Baranyay Béla, Vidóczy Pál (Zalaegerszeg), Waltersdorfer József, Mosonyi Gyula, Németh Ernő, Brodnayk Antal (Stridóvár), Keszler Zsigmond, Varga Miklós 1—1 kor., Wendl Károly 50 fillér. — A szives felülfizetésekről ez uton is hálás köszönetet mond a rendezőség. (o.)

— **Személyi hir.** Incze Kálmán miniszteri osztálytanácsos, Weisz Ignác műszaki tanácsos, a zalaegerszegi államiépítészeti hivatal főnöke és Oravecz Győző, a zalaegerszegi államiépítészeti hivatal főmérnöke szerdán Alsólendván időztek s felülvizsgálták a városunkban folyó utkövezési munkálatokat.

— **Eljegyzés.** Videcz Antal szépligeti állatorvos eljegyezte Frankó Etelka kisasszonyt Bántornyán.

— **Elvetett bizalmatlansági indítvány.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága elé több ellenzéki érzelmi megbízottsági tag azt az indítványt terjesztette, hogy a bizottság szavazson bizalmatlanságot a kormánynak. Az indítványt keddi közgyűlésen tárgyalta a megbízottság, mely az ellenzéki indítványt 128 szavattal 109 ellenében elvetette.

— **Eötvös Józsefné báróné meghalt.** A napokban ülte meg az ország közönsége báró Eötvös József, a nagy író és Magyarország egykori közoktatási minisztere születésének századik évfordulóját. Míg az ország ünnepel, talán senkinek se jutott eszébe, hogy a Nagykanizsa melletti ihárosberényben még él a nagy ember özevege, szül. Rosty Ágnes. Eötvös báróné az utolsó években teljesen visszavonult életet élt az ihárosberényi báró Inkey-kastélyban, honnan csak nagyritkán érkezett róla hír. Annál fājdalmasabban hat tehát most az a hír, hogy Eötvös báróné meghalt. Az ősz matrona az utolsó években sokat betegeskedett. Holttestét igen nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra az ihárosberényi köztemetőben.

— **A dunántúli helyiérdekű vasut r. t.** ez évi rendes közgyűlést f. hó 24-én délelőtt fél 11 órakor tartja Budapesten. Az erre vonatkozó meghívót a napokban küldte szét az elnökség.

— **Vasúti áthelyezés.** A Máv. szombathelyi üzletvezetősége Möricz János sümei állomási felügyelő jelöltet Alsólendvára helyezte.

— **A nagy autóverseny nevezései.** Megirtuk már, hogy a m. kir. automobil-club a folyó hó végén nagy autóversenyt rendez, melynek útja 29—30-ika táján Alsólendván visz keresztül. A versenyben, mely páratlan élvezetet fog nyújtani városunk közönségének, többek között a következők vesznek részt egy-egy autóval: Hazai Automobil r. t. Opel-kocsin; Hazai Automobil r. t. Opel-kocsin; Robert Siercke Austro Daimler kocsin; Kobek Kornél Puch-kocsin; Dr. Hirsch Dezső Benz-kocsin; Dr. Csiky Ferenc Benz-kocsin; Héger Jenő Fiat-kocsin; Ifj. Röck István Benz-kocsin; Dr. Szarvassy Imre Fiat-kocsin; Urban Zsigmond Fiat-kocsin; Delmán Walter Benz-kocsin; Weiner Imre Benz-kocsin; Kövér Victor Māg-kocsin; Dr. Vermes Gyula Laurin és Klement-kocsin; Fejes Jenő Māg-kocsin; Höcker Frigyes Māg-kocsin; Haas János Puch-kocsin; gróf Draskovich Pál Laurin és Klement-kocsin; Fritz Carl Curmbach Beriet-kocsin; ifj. Kienast Ferenc De Dion Bouton-kocsin; Friedrich István Puch-kocsin; Werlin Jaques Puch-kocsin; Gróf Kolovrat Sándor Laurin és Klement-kocsin; Dr. Orlutay Lajos Puch kocsin; Christoph Ödön Puch-kocsin; gróf Palugyai Antal Puch-kocsin; Dr. Delmár Tivadar Benz-kocsin stb., stb. A kísérő gépekkel együtt mintegy ötven autó versenyre azért a husz-huszonöt díjért, melyet a különböző sport-egyletek, városok és magánosok tűztek ki.

— **A „Hungaria” személyzetének mulatsága.** Az idei nyáron nem fogunk szűkölködni mulatságokban. Alig zajlott le a Kath. Nőegylet minapi piknikje, maris újabb mulatságra van kilátásunk. Ezt a mulatságot, mely a júniális cimert fogja viselni, a „Hungaria” ernyőgyár személyzete rendezi a jövő hónap egyik napján, saját önképző és önszegélyző egyesület javára, tehát jótékony célra. A mulatság idejét és helyét még nem tudjuk, de mint a Reiter Ernő vezérlete alatt már napok óta a legagilisabban tevékenykedő rendezőség nekünk elárulta, a mulatságot valahol a „zöldben” rendezik, többféle humoros és szórakoztató dolgokkal fűszerezve, amik közül egyelőre csak a nagy kugliverstenyt, a pompás mulatságnak ígérkező, jux-bazárt és tombolát említhetjük. Az ernyőgyár személyzetének nem ez lesz az első jó sikerült mulatsága, a közelmúltban is egy igen szép mulatsággal gazdagították fiatal, nagyra hivatott egyesületük jó hírnevét, s hogy ez a júniális méltó lesz az előbbihez, erre nézve a rendezőség buzgalma a legjobb garancia.

— **Tanítókönyvtár.** A letnyei esperesi kerület róm. kath. tanítói köre rendes tavaszi közgyűlést f. hó 28-án tartja a letnyei r. kath. iskolában.

— **Örök a Kis-Balaton.** Pácsai tudósítónk írja: Dacára a halászat tilalmának, állandóan orvhalászok dézmáják a Kis-Balaton halállományát. Ennek meggátálása végett most Zalavára csendőrkülönítményt rendeltek ki.

— **Jubileum.** Medgyesy Lajos zalaegerszegi főgimnáziumi igazgató most töltötte be tanári működésének 30-ik évét. Ez alkalommal fényes ünnepélyt s bankettet rendeztek az érdekes tanterfű tiszteletére. A banketton a vármegyét Arvay Lajos alispán képviselte.

— **Bucusu.** A Szent-Háromság kápolnánál évente szokásos nagybucsut ma, Szentharomság vasárnapján tartják meg. Valamikor, még nem is olyan régen a lendvai kereskedőknek és iparosoknak lélt egy jó vásárral ez a bucsu, melyre messzi falvakból eizarándokolt a nép; de az idők változásával megváltozott minden, megváltozott a bucsu képe is, az emberek lassacskán elmaradoznak róla, vagy legalább is megrikul a soruk, mert hát szomorú világ van, még a bucsura sem kívánczok a szegény ember...

— **Titokzatos öngyilkosság.** Tegnapelőtt reggel a katori molnárak az egyik malom kerekében megakadva egy uriasan öltözött fiatal leány hullájára akadtak. A 18 év körüli gyönyörű leány holtteste még teljesen ép volt, úgy, hogy minden valószínűség szerint csak néhány óráig lehetett a vízben. Kihélet nem tudják. Minden jel arra vall, hogy öngyilkosság történt, mert a holttesten a külerószaknak semmi nyoma és az ékszerék is rajta vannak.

— **Országos gazdaggyűlés.** A „Magyar Gazdaszövetség” szokásos évi nagygyűlését az idén június hó 8-án dr. Darányi Ignác elnök vezetésével mellett Kassán fogja megtartani.

— **A tánciskolából.** Kóncz Jenő, a városunkban sikeresen működő tanátnar, mint értesülünk, kurzusát a jövő hó elsején tartandó nagybabszabású táncosorúskával fogja bezárni, melyen a leányököndéket két ballet vizsgatáncot is bemutatnak. A sikeresnek ígérkező estély iránt várszerte nagy az érdeklődés.

— **Kivándorlás Zalából.** A vármegye területéről — az alispán jelentése szerint — 1912. év második felében, beleszámítva a kivándorlók családtagjait is, összesen 256, 1913. év első negyedében pedig 55 egyén vándorolt ki Amerikába uttlevéllel. De hányan vándoroltak ki uttlevél nélkül?!

— **Olcso Jókai.** A májusi sorozat, melynek tíz száma most jelent meg, egy nagy regényt hoz: „Szabadság a hó alatt” (133—140. szám), egyikét Jókai ama mesterműveinek, melyeket egyetlen érdeklődéssel és mélyszégyönyörűséggel olvasunk. Oroszországban zajlik le ez a regény, hol jégpáncél alatt dermed a szabadság, mely hőseket és mártírokat terem. A regény alakjai közül magasztos a költő Puskin alakja, melyet egész tragikus nagyságában állított be Jókai az érdekesítő esemény középpontjába. — Pompás novellák töltik meg a sorozat többi szárait: 131. sz.: „Völgényverseny”, 132. sz.: „Álmodás”. — Az Olcso Jókai egycs számai 40 fillérért minden könyvesboltban, trafikban és vasuti állomásokon kapható, vagy megrendelhető.

— **Vásár.** Alsólendván a legközelebbi országos vásár holnap, hétfőn lesz.

— **Megyei tanítógyűlés.** A Zalaegerszegen múlt hó 30-án megtartott választmányi gyűlés határozatából az ideai vármegyey tanítói gyűlést augusztus végén Zalaegerszegrre hívják össze.

— **Utjelző az autó-utások számára.** A kereskedelmi miniszter rendeletet küldött Zala vármegye alispánjához és arra hívja fel, hogy az országutakat utjelző táblákkal lássák el, mert a megnövekedett automobili forgalom mellett ezekre halaszthatatlanul szükség van. A táblákat az Automobil-Cub küldi meg s azoknak védelméről a törvényhatóság kirendelt közegei tartoznak gondoskodni.

— **Akinek katona fia van, hazakérheti aratásra.** Figyelmeztetjük mindazon tényleges katonai szolgálatban álló katonák szüleit, illetve hozzátartozóit, akik fiukat az aratási időre szabadságotni óhajtják, hogy értesítsék haladéktalanul

katona fiukat, hogy az aratási időre szabadságdíj engedélyezése iránt parancsnokságuknál kihallgatáson (raporton) jelenkezzenek az aratási idő megkezdése előtt egy héttel. Az általános szabadságolási határidő három hétre terjed.

— **Pórujart tolvaj.** Véghy Károly szentgyörgyvölgyi községi bíró már régóta tapasztalta, hogy szénaállományát valaki dézsnálja. Szerdán éjjel a széna mellett lesbe állította egyik fegyveres szolgáját, hogy a tolvajt elcsipje. A szolgának nem kellett sokáig várnia, egyszerre jelentkezett a tolvaj egy szentgyörgyvölgyi lakos személyében, mire a szolgálakiáltott:

— Állj meg, mert lövök!

A tolvaj erre futásnak eredt, a szolgálata után a kezén sulyosan megebesesítette. Az esetről jelentést tettek a cseszregi csendőrorsnek.

— **A kivándorlók személyazonossága.** A kivándorolt katonakötelesek nyilvántartására érdekes intézkedéseket léptetett életbe a belügyminiszter. Az Amerikába kivándorolt és sor alá kerülő ujoncnak ez újabb intézkedés szerint vagy az amerikai konzulátusokon, vagy pedig itthon jelentkezniök kell. Miután kevés eshetőség van arra, hogy ezek hazánkba visszatérjenek, a konzulátusai való jelentkezés alkalmával csatolják a fényképeket, s innen a személyazonosság megállapítása végett megküldik a hazai hatóságoknak, hol azt a községi előjárók hitelesítik. Tehát most ez érdekes újítás folytan a hivatalokhoz naponként érkeznek a fényképekkel ellátott akták.

— **Büntetés elől a halálba.** Bartha István nagykanizsai önkéntes, egy csurói szegény özevgyaszony egyetlen, tanárjelölt-fia a napokban agyon lőtte magát. Mint hátrahagyott leveleiben írja, tettét azért követte el, mert „megunta a komédiát”. Bartha nemrég hazament édesanyjához látogatába, de előbb elkövette azt a hibát, hogy a gallérijára csillagot varratott fel. Az ártatlan család a katonai hatóság füléhez jutott s a szegény fiu annyira félt a büntéstől, hogy szolgálati fegyverével agyonlőtte magát.

— **Az elválasztás képezi az anyának legnagyobb gondját gyermeke nevelésénél.** — E gondolatól megszabadulnak mindazok, akik már tudják, hogy az elválasztás pillanatától a gyermek egyetlen tápszere a Phosphatene Faliere. — E kitűnő tápszernak tulajdonítható az, hogy az utóbbi években a gyermekek az elválasztás idejében baj nem éri. Egy nagy doboz, mely elegendő 3 hétre — 3 kor. 80 fill. minden gyógyszerárban. Frókrár Zoltán Béla gyógyszerárba Budapest, V. Szabadság-ter.

— **Angyalcsinálás nagyban.** A nagykanizsai rendőrség letartóztatta Rácz Péterné kiskánizsai parasztszönyt, akiről kiderült, hogy évek óta foglalkozik gyermekelhajtással s állandó páciensei közé a város több tekintélyes asszonya is tartozott. A vizsgálatot most nagy titokban folytatják.

— **A milliómos fia.** Sebők Zsigmond új regénye mind szélesebb körű érdeklődést kelt a Jó Pajtás-ban. Vidám és megható fordulatú, kitűnően megrajzolt alakjai, a budapesti gyermekeletből való levegője révén ez lesz a legkitűnőbb magyar gyermek-regények egyike s a Jó Pajtás olvasói máris nagy gyönyörűséggel olvassák. A magyar gyermekek e kedves lapjának legújabb, május 18-iki számába a lap fómunkatársa, Benedek Elek írt verset, Szabóné Noglák Janka elbeszélést, Mauks Kornélia befejezi érdekes meséjét, Schöpflin Aladár kedves cikket írt, Seress Imre tréfas verseket ad, Keményffy Jenő szép képet rajzolt, Zsiga bácsi mulatótató mókáinak egyikét mondja el, Rákosi Viktor folytatja regényét. A rejtvények, szerkesztői izenetek egészítik ki e szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 korona 50 fillér, felévre 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám 20 fillér. Előfizetéseket elfogad és mutatványzómat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Tűz.** Tegnapelőtt este kisebb tűz volt a szabólokosi majornban. A tűz a téglagyárban keletkezett. A vizsgálat megindult.

— **A belatinci postamesternő támadója — örült.** Megirtuk lapunk legutóbbi számában, hogy egy mezővári ember, Stohécz István, a belatinci postamesternőtől, Kelecsényi Ferencnétől a hivatalban pénzt követelt, s mikor nem kapott, leléléssel fenyegette meg az urinót. Stohéczet a belatinci csendőrs letartóztatta és beakísérte Alsólendvára, ahol azóta a kir. járásbíró-ság börtönének foglya. Stohécz aligha ki nem kerül a földi igazságszolgáltatás ítéletét, mert az a gyanu merült fel róla, hogy elméje meg van háborodva. A jövő héten beszállítják a zalaegerszegi megfigyelő intézetbe s ha ott is örülnek találják, megszüntetik vele szemben a bírósági eljárás.

— **A világ vasuti hálózata.** Az utolsó évtizedben, 1900. és 1910. között a világ vasuti hálózata nagyot fejlődött. A közben épült új vasutonalak hossza összesen 239 000 kilométer. Legtöbb vasutat természetesen Amerika épített: 124 200 kilométer. A világ vasuthálózata 1900-ba összesen 790.125 kilométert tett ki, 1910-ben már 1.030.014 kilométerre ment. A különböző államok között ez így oszlik meg: Németország 60.300 kilométer, Anglia 37 600 kilométer, Franciaország 49 400 kilométer, Olaszország 17.000 kilométer, Oroszország 59.600 kilométer, az Északamerikai Egyesült-Államok 388 200 kilométer. Átlagos számitással egy kilométer Európában 396.250 frank, egyebütt pedig 217.500 frank; ez alapon kalkulálva a világ vasuthálózata 283 milliárdba kerül. A vonalak 70 és fél százaléka magántársaságok kezében van, míg 29 és fél százalék — 303 100 kilométer — az egyes államok tulajdonában.

GAZDÁK ROVATA.

A tengeri (kukorica) vetése.

A tengeri vetésének ideje május eleje. Bár a mi vidékünkön valamivel korábban vetik a tengerit, május elejénél korábban nem célszerű vetni, mert csírászáshoz sok melegt kíván és hideg földben a tengeri nehezen indul csírásának s fejlődése is kezdetben gyenge lesz. Ha tehát a talaj április hó végéig elég jól fel nem melegedett, helyesebb a vetésével várni, mert hideg földben a mag 2—3 hétiig is elhever csírászás nélkül, ezután pedig ritkán és egyenetlenül kel.

A vetés módja többféle. Némely helyen előfordul még most is a szörva vetés, melynél a magot az ősszel szántatlanul hagyott tarlóra szórják és úgy szántják alá. Ez a vetési mód minden tekintetben helytelen, nemcsak azért, mert nagy vetőmagpazarlással jár, hanem azért is, mert az egyes növények tenyészterülete nem egyforma, így a föld kihasználása is nagyon egyenetlen. Valamivel jobb módja a vetésnek az eke utáni magpergetés. Ekkor is tavasszal szántják meg a földet s minden második vagy harmadik barázdába belepergetik a vetőmagot. Itt sem egyenetlen a tenyészterület és fogatos erővel nem lehet kapálni a tengerit. Kapa után is vetik a tengerit szemmérték szerint vágott lyukakba, itt a sor és növénytavolság tetszés szerinti, de nem egyenetlen, s az így vetett tengeri is csak kézi erővel munkálható.

Legelterjedtebb ma már a soros vetés, midőn a meghatározott sorsávra sorbavetve géppel vetik a tengerit s később annyira megrikítják, amennyire a természet tengeri fajta megkívánja. A sorsávolság mindig a természet ténylegétől függ, általában a korérésű alacsonyabb növésű fajták sorsávolsága kisebb.

Sok helyen elkövetik a tengeritermesztésnél azt a hibát, hogy a sorsávot szákre veszik; ennek az a következménye, hogy — nem lévén meg egyes növényeknek a szükséges tenyészterületük — sok lesz a meddő tö, amely csövet nem te-

Érdekes Ujság

a legjobb s legolcsóbb képes heti folyóirat, számonként 20 fill.-ért minden csütörtökön kapható

Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

rem, a csövek kisebbek és fejtelnek maradnak s végeredményben kevesebb lesz a termés. Különösen kiskagdáknál látjuk sokszor ezt a hibát, amit még azzal is tetőznek, hogy a különben is sűrűn vetett tengeri közé temérdek babot, tökök, répát is vetnek, s így természetesen, hogy a növények egymást akadályozva a fejlődésben, egyik sem ad megfelelő termést, de legtöbbet szenved a főtermény, a kukorica. Ha a sortávolt kissé szélesebbre vesszük — megengedhető a tők és a bokorba természetese, de semmiesetre sem a feltűtő babé, mely a tengerinek fejlődését, különösen a csöközpödést határozottan akadályozza.

Ujabbban terjed a zsinór és jelzőke utáni, valamint a fészekbe vető gépekkel való vetés is. Zsinór és jelzőke utáni a legszabályosabban lehet elvetni a tengerit s itt a fogatos mivélés is a fejlődés minden szakában alkalmazható. Ez az ugynevezett kockás, vagy amerikai mivélés, mellyel Amerikában — lófogu tengerikkel — állítólag igen nagy, holdankint 30—35 mázsás szemterméseket is ernek el. A kockás mivélés lényege az, hogy a sor- és növénytávolság egyforma, 60—100 cm., a fajták szerint egy-egy bokorban két tő marad meg, a töltőgetést mellőzik, helyette azonban fogatos eszközökkel a tengerit annyiszor kapálják, ahányszor azt a talaj tömörsége és gyomossága megkívánja. Az ültetés végezhető fészekbe vető gépekkel és sorvonalozó után, mikor is a táblát a sorvonalozóval keresztben és hosszszában megjárattják s a keresztvonal pontokon kapával vágott lyukakba 4—5 szem tengerit vetnek s kikelés után kiritkiják, úgy, hogy minden fészekben két növény maradjon.

A fészekbevető gépek alkalmazása sok szempontból előnyös, de sikerrel csak ott alkalmazható, ahol a föld kifogástalanul porhanyóra van megmunkálva és ahol nem kell tartani attól, hogy az ellenségek a tengeriben nagyobb kárt tesznek; mert ahol a cserebogár pajorja — a csimász — és a drótféreg nagyobb számban fordul elő, a fészekvetés igen kockázatos. Előnye a fészkes vetésnek, hogy a terület keresztben-hosszszában fogatos eszközökkel megmunkálható, annyiszor, amennyiszor erre szükség van, mindaddig, míg ezt a tengeri fejlődése megkívánja, a tenyészterület egyeneslét és holdankint 6—8 kgr. vetőmag elegendő lévén, jelentékeny megtakarításal jár.

Nyiltér. *)

1913. B. 111/3. szám.

Öfelsége a Király nevében!

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint büntető bíróság a becsületsértés vétségével vádolt Kancsal Istvánné szül. Horváth Regina elleni bűnügyben, a Pahocsa László magánvádló által emelt vád fölött az Alsólendván, 1913. évi március hó 29. napján Weszely József jegyzőkönyvvezető és dr. Strasser Ármán ügyvéd, magánvádló képviselője részvételével megtartott tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után következően

Í T É L T:

A kir. járásbíróság: Kancsal Istvánné szül. Horváth Regina 37 éves róm. kath. vallású, lenti-i születésű, rédicsi lakos, férjes, 3 gyermek anyja, korcsmáros neje, vagyonatlan vádlottat bűnösnek mondja ki a Btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében azért, mert Rédicsen f. évi március hó 14-én férje korcsmájában Pahocsa Lászlóról azt mondotta, hogy a Gál Sándor rédicsi molnár inasa a gazdájától ellopott lisztet Pahocsa László biztatására és ennek részére lopta el és ezért őt a hivatkozott §. alapján az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt fizetendő, megfizetés esetén az 1892. évi XXVII. t. cikkben meghatározott célokra fordítandó behajthatatlanság esetén pedig a Btk. 53. §-a alapján 3 (három) napi fogságra átváltoztatandó 30 (harminc) korona pénzbüntetésre ítéli.

A Bp. 479. és 480. §-ai alapján kötelezi, hogy a netán felmerülő eljárásai és rabtartási költségeket az 1890. évi XLIII. t. cikk értelmében megfizesse; ezeket azonban az idézett törvény 4. §-a alapján egyenlőre behajthatatlanoknak nyilvánítja.

A Bp. 489. §-a alapján kötelezi őt még arra is, hogy Pahocsa László rédicsi lakos részére

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

24 korona ügyvédi képviselőti, 4 kor. utánjárásai és 4 kor. tanudiját, összesen 32 koronát 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizessen.

Végül a Btk. 277. §-a alapján elrendeli, hogy jelen ítélet, annak jogerőre emelkedése után, vádlott költségére az Alsólendvai Híradó című hetilapban egész terjedelmében közzététessék.

I n d o k o k:

A kir. járásbíróság az eskü alatt kihallgatott Bazsika István és Kancsal Károly érdektelen tanuk vallomásával tényként megállapította, hogy vádlott f. évi március hó 14-én nevezetteknek azt mondotta, hogy Gál Sándor rédicsi molnár inasa a lisztet gazdájától Pahocsa László főmagánvádló biztatására ennek részére lopta.

Vádlottnak ezen kijelentése a Btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségének tényállásait magába foglalván, vádlottat ebben bűnösnek kimondani és tekintettel részbeni beismerésére és büntetlen előéletére, mint enyhítő körülmények, a rendelkező részben meghatározott büntetéssel sújtani kellett.

Az ítélet egyéb rendelkezéseit az ott felhívott törvényszakaszok indokolják.

Alsólendván, 1913. március 29.

Dr. Horváth Ferenc s. k.
kir. aljárásbíró.

A kiadmány hitelül:

Kir. jbir. kezelő.

Mészraktár.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Alsólendván, Pollák Lázár ur üzletével szemben**

mészraktárt nyitottam,

hol a legjobb minőségű meszet a legolcsóbb árak mellett árusítom. A legnagyobb mennyiségű mesz is bármikor azonnal kapható.

B. pártfogást kér teljes tisztelettel

Deutsch Károly

4—4

mészkereskedő.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak

ellátással felvétetik

Nádasdi Nándor fodrásznál

Csáktornyan.

2—2

1—2 középiskolát végzett fiuk előnyben részesülnek.

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőkbén és mindenféle permetező-részekben.

Permetezőket olesó napi díjazással költésön is adok!

Mindenemű permetezők javítását szakszerűen, olesón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSOLENDVA.

15—5

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár

hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának

XVI. csoportját

1913. évi május hó 14-én nyitotta meg.

Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár igazgatósága.

Takács Ferenc

asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 24—15

kész koporsókban,

szemfedél, sirkoszoruk, koszorúszalagok, mirtuszcokrok, fejkoszoruk, fátyolok, halotti ruhák, cipők, harisnyákban stb. **Koporsódiszek és szalagbetük legnagyobb raktára.**

— Méréskelt, legolcsóbb árak! —

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérré

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerüzletében. *—27

Megjelent Megjelent

A NYÁRI (MÁJUSI)

VASUTI MENETREND

és 50 fillérért kapható

Balkányinál Alsólendván.

Két egymásba nyíló

butorozott szoba

kiadó. Bővebbet a kiadóban.

Kiváló új fajborok!

MEGHIVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága

Elnök: Nagyméltóságú Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főter, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnycim: Visontamátra.

Ó 1908—1911. évjáratu és új FAJBOROK.
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.

Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10-7

BORFAJOK : Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-
Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine,
Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselőt:

Polgár Dávid és Társa urak Budapest, VI., Frangepán-u. 12.

Az igen tisztelt

újságolvasó közönség

figyelmébe ajánlom ama

körülményt, hogy:

Magyarország

Az Ujság

Pesti Napló

Pesti Hirlap

Az Est

A Nap

Pesti Tükör

Friss Ujság

Esti Ujság

Budapester Tagblatt

napilapok, — továbbá

Érdekes Ujság

Tolnai Világlapja

Fidibusz

Kakas Márton

Das Interessante Blatt

hetilapok nálam bármikor kaphatók.

Azonkívül az összes bel- és külföldi

lapok előfizethetők nálam.

Balkányi Ernő

könyvkereskedő

Alsólendva és Muraszombat.

Szőlőbirtokosok

különös figyelmébe!

HA FORHINNAL permetez, 17-14

RÉZKÉNPORRAL poroz és

BAGOLLAL öli a szőlőmolyt:

I - SZÖR kevesebb a gond.
II - SZÖR kevesebb a munka.
III - SZÖR kevesebb a munkabér!

mert a **FORHIN** a sokszorta megjavított borbói keverék és számtalan köszönő- és elismerőlevél tanúsága szerint mindenütt a legnagyobb meglepéssel használják.

FORHIN-nak nincs fűledéke, vízbe dobva azonnal oldódik és biztosan pusztítja a peronosporát; egy kész anyag, főalkatrésze rezgálic, tapadóképesége oly nagy, hogy bármely harmatnál permetezhet vele; használatá orjási munka- és pénzmegtakarítást jelent, mert az anyag teljesen kész!

Gyümölcskertészek használjanak saját érdekükben **Californiai lét**, a gyümölcsrovarok elleni védekezésre **rovarenyvet** minden kártékony rovar lekötésére, **rovarfogó övet** az összes kártékony rovarok elfogására, **Laurinát** a rovarok ellen nyári védekezésre. **Lauril oltóviaszt** az oltványok nemesítésére, **Ichneumint** a zsenge virágok permetezésére, **Nicotin Quassiakivonatot** faiskálak permetezésére, **Topomort** mezeti egerek pusztítására. **Pampilt** rovarok és darazsak elfogására. — Tessék mindezen cikkekről kimerítő leírást és használati utasítást kérni, melyet ingyen és bérmentve küld az összes érdeklődőknek a

FORHIN szőlőpermetezési anyaggal BUDAPEST, VI. ker., Váci-ut 93/v. szám,

valamint képviselői: Hirsch és Szegő Nagykanizsa, Gyarmati Vilmos Zalaegerszeg, Rosenberg Ernő Keszthely, Hiller Ignác és Fia Tapolca, Marton Mór Keszthely, Spiegel Rezső Tapolca, Szalay Ignác Zalaszentgrót.

T. vendéglős urak figyelmébe!

Legjobb minőségű asztali

és csemege új- és ó-borok

mérsékelt árak mellett minden mennyiségben kaphatók

Iroda: a Délvas megyei Takarékpénztár épületében.

Kalchbrenner és Nádai

muraszombati borpincéikben.

20-19

Keil-lakk

„Keil-Lakk“-nál jobb máz nincsen, Asszony mondja: ez a kincsem! A padló úgy fénylik tőle, Nem is kell sok máz belőle; Kevés munka, semmi kín, Barna vagy porszürke szín, Figyelmet csak arra tegyen, Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen! Ajtó, mosdó, ablakpárkány Oly fehér lesz, mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk S vele mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, Itt van „Keil-Lakk“ azurkék. Kerti butort fessünk zöldre, Gyermekeknek öröme. „Keil-Lakk“-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: ház vagy nyárilak, Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN és ASCHER B ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

6-6